

Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων

*Θέματα Ἐκκλησιολογικά, Νομικά καὶ Ποιμαντικά**

1. Ποιές εἶναι οἱ διαφορές σας μετὰ τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος;

- α.** Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν τῷ συνόλῳ Αὐτῆς, πρωτοστατοῦντος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἐγκαινίασε ἐπίσημα τὴν σχέσι Της μετὰ τὴν λεγομένη *Οἰκουμενικὴ Κίνησι* τὸ 1920.
- β.** Ὁ *Οἰκουμενισμός*, ὡς *Κίνησις* τῶν διηρημένων Χριστιανῶν πρὸς ἑνωσιν, ἢ ὁποία πρωτοεμφανίσθηκε στοὺς κόλπους τοῦ πολυδιηρημένου Προτεσταντισμοῦ κατὰ τὸν 10^{όν} αἰῶνα, ἦταν σαφές ἐξ ἀρχῆς ὅτι εἶχε ταυτότητα *συγκρητιστικὴ*. Δηλαδὴ οἱ διάφορες χριστιανικὲς Ὁμολογίαι παρὰ τὶς δογματικὰς διαφορὰς τους, στὶς ὁποῖες παραμένουν ἀμετακίνητες, ἀπεφάσισαν νὰ συνεργάζωνται σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα γιὰ μία δῆθεν *Κοινὴ Μαρτυρία*.
- γ.** Αὐτὴ ἡ *συγκρητιστικὴ συνεργασία*, ὅπως μάλιστα θεσμοθετήθηκε ἀργότερα μετὰ τὴν σύμπηξι τοῦ «*Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*» (1948) καὶ τὰ περαιτέρω «*ἀνοίγματα*» τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως*, ἐξ ὀρθοδόξου ἀπόψεως εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν Συνοδικὴν καὶ Πατερικὴν Παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας μας.
- δ.** Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ *συγκρητιστικοῦ πλαισίου* ἐτέθη καὶ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου. Τόσο ἡ Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920, ὅσο καὶ τὸ λεγόμενον Πανορθόδοξο Συνέδριον τοῦ 1923 στὴν Κωνσταντινούπολι, ἐβλεπαν τὴν ἡμερολογιακὴν μεταρρύθμισιν ὡς ἓνα *ἐργαλεῖο* προσεγγίσεως τῶν Χριστιανῶν. Ἡ υἰοθέτησις ἐνὸς κοινοῦ ἡμερολογίου θὰ ὠδηγοῦσε στὸν *συν-εορτασμὸ* Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, θὰ προωθοῦσε δηλαδὴ τὴν *ὁμοσπονδιακὴν* καὶ βεβαίως κατ' ἐπίφασιν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν.
- ε.** Ὅταν τὸ 1924 πραγματοποιήθηκε τὸ πρῶτον πρακτικὸν βῆμα τῆς *Οἰκουμενικῆς Κινήσεως*, δηλαδὴ ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου, ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Ὁρθοδόξων (καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος) ἀρνήθηκε τὴν μεταρρύθμισιν.
- ς.** Στὰ ὅρια τῆς πανορθοδόξου αὐτῆς ἀντιδράσεως γεννήθηκε ἡ Ὁρθόδοξος Κοινότης τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἑλλάδος.

- ζ. Ἡ Κοινότης αὐτή, ὅπως καὶ ἡ ἀντίστοιχη τῆς Ρουμανίας, ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἐξῆς ὑπέστη σφοδρότατες πιέσεις καὶ αἱματηροὺς διωγμοὺς καὶ ἀπανθρώπους ἐξευτελισμοὺς ἀπὸ τὰ κρατικά ὄργανα, τῇ ἐντολῇ προσώπων τῆς λεγομένης ἐπισήμου Ἐκκλησίας.
- η. Εἶναι σαφές, ὅτι ἡ οὐσιαστικὴ διαφορὰ μας μὲ τὴν λεγομένη ἐπίσημη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔγκειται κατ' ἀρχὴν στὴν συμμετοχὴ τῆς στὴν *Οἰκουμενικὴ Κίνησι* καὶ σὲ ὅ,τι τοῦτο συνεπάγεται.
- θ. Δηλαδή, τὸ *Ζήτημα τοῦ Ἡμερολογίου* εἶναι ἓνα ἐπὶ μέρους ζήτημα. Ἄλλωστε, ἐξ αἰτίας ἀκριβῶς τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* δὲν κοινωνοῦμε οὔτε καὶ μὲ ἐκείνες τὶς Τοπικὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, οἱ ὅποιες διακρατοῦν μὲν τὸ *Πάτριον Ἡμερολόγιο* (Ἱεροσόλυμα, Ρωσία, Γεωργία, Σερβία, Ἅγιον Ὄρος, Σινᾶ, κ.ἄ.), ἀλλὰ συμμετέχουν στὴν *Οἰκουμενικὴ Κίνησι*, εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως.

2. Ποιές εἶναι οἱ διαφορές σας μὲ τοὺς ὑπολοίπους πρὸς ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο;

- α. Μέχρι τὸ 1985, ὅποτε ἐμφανίζονται οἱ *Ἐνιστάμενοι* στὸ προσκήνιο, ὑπῆρχαν στὴν Ἑλλάδα δύο κύρια ρεύματα ἐντὸς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.
- β. Τὸ πρῶτο ἦταν τῶν λεγομένων *Ματθαϊκῶν*. Οἱ *Ματθαϊκοὶ* πιστεύουν ὅτι ἀποτελοῦν τὴν Μία καὶ Μοναδικὴ Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον ἡ λεγομένη ἐπίσημη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ μέσου τῆς ἀλλαγῆς τοῦ *Ἡμερολογίου* τὸ 1924 ἐξέπεσε αὐτομάτως τῆς Χάριτος καὶ εἶναι *πλήρως καὶ ἐνεργῶς αἰρετικὴ*, δηλαδή *στερεῖται ἁγιαστικῶν Μυστηρίων*. Ἡ Κοινότης αὐτὴ εἶναι ὀλιγάριθμος καὶ ἤδη ἀντιμετωπίζει μίαν σοβαρὰ ἐνδο-παραταξιακὴ κρίσι-σχίσμα.
- γ. Τὸ δεύτερο ρεῦμα ἦταν τῶν λεγομένων *Χρυσοστομικῶν*. Οἱ *Χρυσοστομικοὶ* ἔχουν κοινὸ ἐκκλησιολογικὸ φρόνημα μὲ τοὺς *Ματθαϊκοὺς*, ἀλλὰ ἦσαν, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ παρελθόν, μετριοπαθέστεροι καὶ ὀλιγώτερον συνεπεῖς στὴν στάσι τους ἐναντι τῶν *Νεοημερολογιτῶν*. Πάντως, τὸ 1998 μὲ συνοδικὴ ἀπόφασιν *ἀναθεμάτισαν* τοὺς *Οἰκουμενιστὰς-Νεοημερολογίτας*, πρᾶξι στὴν ὁποία εἶχαν προβῆ παλαιότερα καὶ οἱ *Ματθαϊκοὶ* (1985). Ἡ Κοινότης αὐτὴ, ἡ ὁποία πληθυσμιακὰ εἶναι ἡ μεγαλύτερη, διέρχεται ἀκόμη σοβαρώτερη κρίσι, ἐφ' ὅσον ἔχει πολυ-διασπασθῆ σὲ πολλὰς ἀλληλο-ανταγωνιζόμενες μερίδες.

- δ. Οἱ *Ἐνιστάμενοι* (1985 καὶ ἐξῆς), ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, εἶναι οἱ μόνοι οἱ ὅποιοι διεχώρισαν εὐθύνες ἀπὸ τοὺς λοιποὺς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου γιὰ λόγους ἀποκλειστικῶς ἐκκλησιολογικούς.
- ε. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων ἔχει τεκμηριώσει θεολογικὰ τὴν ἄποψι, ὅτι οἱ καινοτόμοι *Οἰκουμενιστές*, ἐφ' ὅσον ἀκόμη δὲν ἔχουν κριθῆ, ἀποτελοῦν *νοσοῦντα μέλη* τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ *ύγιαῖνον μέρος* τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ οἱ *Ἀντι-οικουμενιστές*, ἐνίσταται κατὰ τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ ἔχει διακόψει κοινωνία μὲ τοὺς *Οἰκουμενιστές*, ἄχρι καιροῦ.
- ς. Ἡ *Ὁρθόδοξος Ἐνστασις* ἀποβλέπει στὴν ἀφύπνισι τῆς συνοδικῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν καινοτομία τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ νὰ ἐπανενωθῆ ἢ διηρημένη Ἐκκλησία ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ τῆς Πίστεως.
- ζ. Ἐν κατακλειδί: διαφοροποιούμεθα ἀπὸ τὶς ἄλλες Κοινότητες τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐπειδὴ θεμελιώνουμε τὸν ἀντι-οικουμενιστικὸ μας ἀγῶνα σὲ *διαφορετικὴ ἐκκλησιολογικὴ βᾶσι*.

3. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἔχετε ἐπικοινωνία μὲ Κοινότητες τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐκτὸς Ἑλλάδος. Τί εἴδους ἐπαφὲς ἔχετε καὶ σὲ τί ἀποσκοποῦν;

- α. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων ἔχει πλήρη ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μὲ τὶς ἀντι-οικουμενιστικὰς Κοινότητες τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Ρουμανία, Βουλγαρία καὶ τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Λαύρου.
- β. Σημειωτέον, ὅτι ἀπὸ τὴν κανονικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς ἢ Κοινότης τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλάδος ἔλαβε τὴν Ἀρχιερωσύνην κατὰ τὰ ἔτη 1960 καὶ 1962.
- γ. Ταυτόχρονα ὅμως, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων ἔχει ἀναπτύξει ἓνα εὐρύτατο φάσμα ἱεραποστολικῶν Κοινοτήτων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Εὐρώπῃ (Ἰταλία, Αὐστρία, Σουηδία, Τσεχία), τὴν Ἀφρικὴν (Κένυα, Κονγκό, Κονγκό-Μπραζαβίλ, Ν. Ἀφρικὴ), Ἀμερικὴν (Η.Π.Α., Καναδᾶ), τὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Γεωργία.
- δ. Τὸ μεγάλο αὐτὸ πλέγμα δραστηριοτήτων, τὸ ὅποιο συνεχῶς καὶ διευρύνεται, συμβάλλει καθοριστικὰ στὴν *πανορθόδοξη ἀφύπνισι*

τοῦ Ἀντι-οικουμενισμοῦ καὶ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ οἰκουμενιστικοῦ **status**, τὸ ὁποῖο τείνει νὰ καθιερώσῃ καὶ ἐδραιώσῃ τὸν **Διαχριστιανικὸ** καὶ περαιτέρω τὸν **Διαθρησκειακὸ Συγκρητισμὸ** ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

- ε. Ἄλλωστε, αὐτὴ ἡ διεθνοποίησις τῆς **Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως**, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἀγώνας μας ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ ὅρια ἐνὸς **στείρου δεκατριμερισμοῦ** καὶ ἀντιμετωπίζει τὸν **Οἰκουμενισμὸ** μὲ σοβαρὸ καὶ ὑπεύθυνο τρόπο, ἔχει προκαλέσει μεγάλη ἀνησυχία στοὺς καινοτόμους **Οἰκουμενιστὲς** σὲ πανορθόδοξο ἐπίπεδο.
- ς. Τὸ **Ὅραμα** τῶν **Ἐνισταμένων** εἶναι σαφές καὶ σταθερό: ἡ ἀποκρίσιμος κατάστασις τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἐνδεικτικὸ καὶ τὸ σχετικὸ ἄρθρο ποὺ ἐδημοσιεύσαμε στὴν προοπτικὴ αὐτὴ ἅμα τῆ ἀναδείξει τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου: **«Τὰ σοβαρώτατα “παραλειπόμενα” τοῦ Ἐνθρονιστηρίου Λόγου»** (βλ. Περιόδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 284/Μάιος-Ιούνιος 1998, σελ. 59-60, 67).

4. Ποιὰ εἶναι ἡ περιουσιακὴ σας κατάστασις, δηλαδὴ πόσους Ναοὺς, Μοναστήρια καὶ λοιπὰ Ἱδρύματα ἔχετε στὴν Δικαιοδοσίᾳ Σας;

- α. Ἡ **Δικαιοδοσία** μας, ὡς αὐτόνομη καὶ ἀνεξάρτητη Ἐκκλησιαστικὴ **Κοινότητα**, ἂν καὶ ἔχῃ ζωὴ μόλις δεκαεπτὰ (17) ἐτῶν, μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ, περιλαμβάνει στοὺς κόλπους τῆς, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, **200 Ἐνορίες-Ναοὺς-Παραεκκλήσια καὶ Κοινότητες**, **35 Μονῆς** καὶ **Ἑσχαστήρια**, ἐπίσης δὲ **15 Ἱδρύματα-Σχολεῖα**.
- β. Ἡ **Ὁρθόδοξη Κοινότητα** τῶν **Ἐνισταμένων** δὲν ἔχει ὡς σύνολο νομικὴ ὑπόστασις, δὲν ἀναγνωρίζεται δηλαδὴ ὡς ἐνιαῖος φορέας ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Πολιτείας.
- γ. Κάθε Μονὴ ἢ Νὰός, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, ὅταν δὲν εἶναι Μετόχι-ἐξάρτημα, λαμβάνεται μέριμνα ὥστε νὰ λειτουργῇ ὡς **Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου** μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος, μὲ πλήρη βεβαίως διαφάνεια στὶς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐναντι τοῦ Κράτους.

5. Ποιοί είναι οί οικονομικοί σας πόροι; Πώς συντηρεῖτε τὰ Μοναστήρια καὶ τοὺς Ναοὺς σας;

- α.** Δὲν διαθέτουμε οἰκονομικούς πόρους. Δὲν μᾶς στηρίζουν οἰκονομικὰ εὐρωστα πρόσωπα. Δὲν μισθοδοτούμεθα. Δὲν ἔχουμε κρατικές ἐπιχορηγήσεις.
- β.** Τοῦτο εἶναι γιὰ μᾶς ιδιαίτερη καὶ μεγάλη εὐλογία, διότι βιώνουμε – εἰδικὰ στὸν τομέα αὐτό – τὴν **Ἀποστολικότητα τῆς Ἐκκλησίας.**
- γ.** Ὁ Κύριός μας εὐλογεῖ τὸ ταπεινὸ ἐργόχειρό μας καὶ τὴν ταπεινὴ προσφορὰ τῶν εὐλογημένων πενήτων Του, δηλαδὴ τῶν πιστῶν μας.
- δ.** Οἱ Κληρικοί μας συντηροῦνται ἐν μέρει ἀπὸ τὸ κεντρικὸ Μοναστήρι μας καὶ ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς πιστοὺς μας. Μερικοὶ ἔχουν καὶ τὶς προσωπικὲς ἐργασίες τους.
- ε.** Στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς, ἐπειδὴ σὲ αὐτὴν εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔδρα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, **ἄλληλο-περιχωροῦνται τρία ἐπίπεδα δραστηριοτήτων:** Μονῆς-Μητροπόλεως-Συνόδου. Ἔτσι, ἡ Μονὴ στηρίζει μὲ τρόπο οὐσιαστικὸ τὴν ἐργῶδη καὶ πολυσύνθετη αὐτὴ προσπάθεια.
- ς.** Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν προσόδων μας ἀπορροφᾷ ἡ ἐξωτερικὴ Ἱεραποστολή, ἰδιαίτέρως στὴν Ἀφρικὴ.

6. Λέγεται ὅτι ἔχετε τὴν «προστασία» πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας ὑπολοίπου Ἀττικῆς. Πώς σχολιάζετε τοῦτο;

- α.** Εἶναι γεγονός, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ Κοινότης τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου εὐρύτερα εἶχε «χρησιμοποιηθῆ» ἀπὸ τοὺς διαφόρους πολιτικούς γιὰ τὰ γνωστὰ ὠφέλη τῆς ψηφοθηρίας.
- β.** Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, κατὰ τὴν ὀλιγοχρόνια μέχρι τώρα πορεία της, οὐδέποτε ἐνεπλάκη σὲ τέτοιες διαδικασίες.
- γ.** Εἶναι ὁμως ἀληθές, ὅτι στὸ ἔργο της συμπαρίστανται πολιτικοὶ ὄχι μόνο τοῦ ὑπολοίπου Ἀττικῆς, ἀλλὰ καὶ ἄλλων περιφερειῶν καὶ ὅλου τοῦ φάσματος τῶν Κομμάτων. Οἱ πολιτικοὶ αὐτοὶ ἐπισκέπτονται κατὰ καιροὺς τὸ Μοναστήρι μας, τὸ ὁποῖο ἐκτιμοῦν ἰδιαίτέρως.

- δ. Ἡ συμπαράστασις, πλέον συγκεκριμένα, ἐκδηλώνεται κυρίως στὸν τομέα ἀνεγέρσεως Ναῶν (Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.), ἀπαλλαγῆς Κληρικῶν καὶ Μοναχῶν ἀπὸ τὴν στράτευσι (Υ.Ε.Α.) καὶ καταχωρήσεως Μυστηρίων στὰ Ληξιαρχεῖα (ΥΠ.ΕΣ. καὶ ΥΠ.ΕΞ.).
- ε. Σημειωθῆτω, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ὅτι μετὰ ἀπὸ ἀλλεπάλληλες δικαστικὲς μάχες, ἔχει ἐπιτευχθῆ, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀπόσεισις τῆς κατηγορίας ποὺ ἀπευθύνουν οἱ Νεοσημερολογῖτες ἐναντίον τῶν Κληρικῶν μας γιὰ δῆθεν ἀντιποίησι ἀρχῆς.
- ς. Ὅπωςδῆποτε δὲν ἀντιποιοῦμεθα ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ὑφιστάμεθα ὡς αὐτόνομη καὶ ἀνεξάρτητη Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότης, δραστηριοποιοῦμεθα ὄχι ἐν ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς λεγομένης ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ Ἱερωσύνη μας ἔχει κανονικὴ προέλευσι ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς (Βλ. § 3,β).
- ζ. Τὸ Κράτος μᾶς ἀναγνωρίζει ἐν τῇ πράξει ὡς μίαν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστικὴ Κοινότητα, τῆς ὁποίας τὰ Ἱερά Μυστήρια καταχωροῦνται κανονικὰ στὰ Ληξιαρχεῖα, βάσει μάλιστα καὶ τῆς δηλώσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος (1975):

«Ἡ οὕτως αὐτοαποκαλούμενοι Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ Παλαιοσημερολογῖται δύνανται νὰ τελοῦν ἀκωλύτως τὰ λατρευτικὰ τῶν καθήκοντα».

(Βλ. «Ἐπίσημα Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων», Ε΄ Ἀναθεωρητικὴ, Σύνοδος Α΄, Συνεδρίασις ΟΣ΄, Τετάρτη 23 Ἀπριλίου 1975, σελ. 2140).

7. Ποιά εἶναι ἡ ἄποψή σας γιὰ τοὺς Ἐξορκισμοὺς; Καὶ πῶς ἔχει ἐπικρατήσῃ οἱ πιστοὶ νὰ προτιμοῦν ἐσᾶς ἀπὸ τοὺς Κληρικοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος;

- α. Οἱ Ἐξορκισμοὶ εἶναι οἱ εἰδικὲς Εὐχὲς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖες διαβάζονται σὲ ὅσους πάσχουν ἀπὸ ὅποιαδήποτε μορφή δαιμονικῆς ἐπηρείας.
- β. Οἱ Εὐχὲς τῶν Ἐξορκισμῶν δὲν διαβάζονται ἀπροϋπόθετα, δὲν λειτουργοῦν «μαγικά», δηλαδὴ αὐτόνομα καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας κατάστασι. Ἀπαιτεῖται μίᾳ σχετικῇ προετοιμασίᾳ τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τῶν οἰκείων του, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἀποτελεσματικότης.

- γ. Οἱ ἄσθενεῖς καὶ οἱ οἰκεῖοι τοὺς ὀφείλουν νὰ μετέχουν στοὺς Ἐξορκισμοὺς μὲ ὀλόθερμη καὶ ἐγκάρδια πίστι, ἢ ὁποία ἐκφράζεται πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τοὺς Ἁγίους Του μὲ τὴν εἰλικρινῆ μετάνοια, τὴν καθαρὴ ἐξομολόγησι, τὴν μετάληψι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τὴν νηστεία, τὴν ἀγάπη, τὴν ταπεινοφροσύνη καὶ ὅλες γενικὰ τὶς ἅγιες εὐαγγελικὰς ἀρετὰς.
- δ. Ἡ συνεχὴς αὐξήσις τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι εἶναι μόνο κατ' ὄνομα Χριστιανοί· ἐπίσης, τὰ τεράστια ὑπαρξιακὰ κενά, τὰ ὁποία προκαλοῦνται στὴν καρδίᾳ ἀπὸ τὴν ἀπουσία τοῦ Θεοῦ· καὶ τέλος, ἡ καλπάζουσα προώθησις τῶν ἀποκρυφιστικῶν πρακτικῶν ἀπὸ τοὺς συγχρόνους μας πολυπληθεῖς «ἐμπόρους τῆς ἐλπίδος», ἔχουν ὀδηγήσει σὲ μία κατακόρυφη αὐξήσι αὐτῶν ποὺ πάσχουν ἀπὸ ποικίλες μορφὰς δαιμονικῆς ἐπηρείας.
- ε. Ὁ Ἅγιος Κυπριανός, ὡς πρῶην Μάγος, ἔχει λάβει ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ ἰδιαίτερο χάρισμα νὰ φυγαδεύῃ τὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ νὰ καταστρέφῃ τὶς τέχνες τῶν δυστυχῶν ὀργάνων τους.
- ς. Στὸ Μοναστήρι μας δὲν προστρέχουν οἱ πιστοὶ ἐπειδὴ δῆθεν ὑπάρχουν κάποιοι εἰδικοί «Ἐξορκιστές», ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος Κυπριανὸς ἔχει τὸ χάρισμα τοῦ ἐξορκίζειν τοὺς δαίμονας.
- ζ. Προσπαθοῦμε, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νὰ ἐπιτελοῦμε τὴν βαρεῖα αὐτὴ διακονία τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον μας ἀνιδιοτελῶς καὶ μὲ τρόπο σοβαρὸ καὶ ὑπεύθυνο, συμφώνως πρὸς τὴν Παράδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἐκ τῆς Γραμματείας
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων
7/20 Ἀπριλίου 2002

(*) Τὸ παρὸν κείμενο παρεχωρήθη ὡς συνέντευξις στὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Κυριακάτικη Ἐλευθεροτυπία» τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2002. Τελικὰ, ἀντὶ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη στὸ φύλλο τῆς «Κ.Ε.» 2.6.2002, σελ. 53, ἕνα ἄρθρο, τὸ ὁποῖο περιεῖχε πολλὰ ἀνακριβεῖς καὶ θεδαίως δὲν εἶχε καμμίαν ἀπολύτως σχέσι μὲ τὴν συνέντευξι.